

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofci Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2021, în cauza penală în privința inculpatului

Berzan Sergiu xxx, născut la xxx, originar din or. xxx și domiciliat xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.02.2021 - 31.03.2021;

Instanța de apel: 21.04.2021 - 14.09.2021;

Instanța de recurs: 18.11.2021 - 16.03.2022.

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 31 martie 2021, cauza fiind examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform art. 364¹ Cod de procedură penală, Berzan Sergiu a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă.

1.1 Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, la data de 19.01.2021, Berzan Sergiu, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane în mod deschis, în timp ce se afla pe adresa mun. Chișinău, bd. Cuza-Vodă 7/4, intrând într-o altercație cu cet. Rotaru Larisa xxx, i-a sustras în mod deschis un rucsac în valoare de 350 lei, în care se aflau două adeverințe de naștere, buletinul de identitate personal, un portmoneu de culoare sur-albastru care valorează 250 lei și în care se aflau 300 lei, astfel prin acțiunile intenționate cauzându-i părții vătămate Rotaru Larisa, un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 900 lei.

Astfel, acțiunile lui Berzan Sergiu au fost încadrate în baza art.187 alin.(2) lit. f)

Cod penal: „*jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*”.

2. Sentința primei instanțe, a fost atacată cu apel de către avocatul Cazacu Dumitru în numele inculpatului, solicitând casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă non privativă de libertate, munca neremunerată în folosul comunității, invocând că inculpatul vina în săvârșirea infracțiunii imputate a recunoscut-o pe deplin, se căiește sincer de infracțiunea săvârșită, inculpatul a colaborat cu organul urmăririi penale și a arătat polițiștilor locul unde a aruncat bunurile sustrase, iar părții vătămate Rotaru Larisa a restituit prejudiciul cauzat, și s-a cerut scuze de cele întâmplate, modalitatea de executare a pedepsei trebuie să fie în măsură, să asigure reeducarea inculpatului și exercitarea unui control din partea statului ce vine să prevină antrenarea viitoare în activități prejudiciabile, raport la fapta comisă, gradul de pericol social al acesteia, conduita inculpatului anterior și pe parcursul cercetărilor.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2021, s-a admis apelul declarat de către avocatul Cazacu Dumitru în numele inculpatului, s-a casat parțial sentința în partea individualizării pedepsei, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, în conformitate cu art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită lui Berzan Sergiu s-a suspendat condiționat pe un termen de probațiune de 3 ani.

În rest s-au menținut dispozițiile sentinței.

3.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpatul a comis anume infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Astfel, instanța de apel a constatat cu certitudine că Berzan Sergiu a comis infracțiunea prevăzută de art.187 alin.(2) lit. f) Cod Penal - jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Referitor la individualizarea pedepsei, instanța de apel a indicat că, Berzan Sergiu, a comis o infracțiune care se atribuie la categoria infracțiunilor grave, acesta a recunoscut vina în cele comise cauza fiind examinată în procedura simplificată, prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, se căiește sincer de cele comise, la evidenta medicului psihiatru și necrolog nu se află, fără antecedente penale, în conformitate cu prevederile art.76 Cod penal, careva circumstanțe atenuante nu au fost stabilite, precum și nu au fost reținute careva circumstanțe agravante potrivit art.77 Cod penal.

În acest sens, instanța de apel a menționat că, ținând cont de multitudinea circumstanțelor care descriu infracțiunea respectivă, nu a considerat rațional faptul că prima instanță a dispus executarea pedepsei real, în acest sens găsim veridice și aplicabile argumentele invocate în apelul declarat de către avocat.

În continuare, cu referire la personalitatea lui Berzan Sergiu, instanța de apel a indicat că, ultimul anterior nu a fost condamnat, la evidenta medicului psihiatru nu se află, s-a căit sincer de fapta comisă, a restituit prejudiciul cauzat părții vătămate, astfel, raportând ansamblul de împrejurări expuse supra, instanța de apel a constatat că aplicarea

în privința lui Berzan Sergiu, ținând cont de personalitatea făptuitorului, a celei mai drastice pedepse, este lipsită de temeii și nu se regăsește în circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatului, impunând aplicarea prevederilor art.90 Cod penal.

Astfel, instanța de apel a conchis că, situația inculpatului permite instanței de apel de a concluziona că dânsul nu prezintă pericol pentru societate și izolarea sa de societate nu este o măsură necesară și echitabilă în coraport cu personalitatea acestuia și fapta comisă, ținând cont și de faptul că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit, or, pronunțarea unei hotărâri de condamnare constituie un avertisment sever pentru inculpat, iar suspendarea condiționată a executării pedepsei - perioadă determinată de timp în care va fi supravegheat comportamentul inculpatului constituie o măsură adecvată care va duce la îndreptarea inculpatului, rolul de constrângere și scopul pedepsei penale putând fi realizate în această modalitate.

4. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei în partea stabilirii pedepsei, cu menținerea sentinței, invocând:

- instanța de apel în mod eronat a interpretat și aplicat pe caz prevederile art. 75 Cod penal și la alegerea și aplicarea pedepsei numite lui Berzan Sergiu nu a ținut cont de circumstanțele prezentei cauze penale și consecințele survenite;

- instanța de apel practic nu a motivat în nici un fel oportunitatea aplicării față de condamnat a pedepsei diminuate spre minimul numit, nu a constatat și stabilit circumstanțele cauzei și persoanei celui vinovat, care ar justifica concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită;

- instanța nu a ținut cont că, lipsind circumstanțe atenuante pe caz, aplicarea în temeiul art. 90 Cod penal a suspendării condiționate a executării pedepsei numite, fiind stabilit un termen de probațiune de 3 ani fără aplicarea amenzii, reprezintă o soluție de pedeapsă penală prea blândă, inequitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art.427

alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal reține că recurentul indică ca temei pentru declararea recursului ordinar, prevederile art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, în sensul că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că, motivul – temeiul de recurs invocat de recurent nu s-a confirmat în instanța de recurs ordinar, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, ce tine de temeiul de recurs indicat de recurent, prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, în sensul că *sau aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale* și argumentele în susținerea acestui temei, Colegiul penal menționează că sunt declarative, deoarece în urma examinării materialelor cauzei a conținutului deciziei instanței de apel, se constată că instanța de apel în decizia sa corect și-a motivat soluția privind aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, a ținut cont de prevederile art.61 alin.(2) Cod penal și totodată a ținut cont și de criteriile de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. 75 Cod penal, a luat corect în considerare, gravitatea infracțiunii săvârșite.

Colegiul penal conchide că, sunt declarative argumentele recurentului precum că „instanța de apel practic nu a motivat în nici un fel oportunitatea aplicării pedepsei”, instanța de apel a indicat în decizie (f.d.124–125), circumstanțele ce au stat la baza soluției instanței de apel de a aplica prevederile art.90 Cod penal, considerând oportun a reține în privința inculpatului aplicarea suspendării executării pedepsei cu închisoarea, ori izolarea sa de societate nu este o măsură necesară și echitabilă, ținând cont și de faptul că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege.

În această ordine de idei, Colegiul penal remarcă că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia.

Astfel, Colegiul penal conchide că, instanța de apel în decizia sa corect și-a motivat soluția privind aplicarea pedepsei, a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, a luat corect în considerare gravitatea infracțiunii săvârșite, lipsa antecedentelor penale, lipsa circumstanțelor agravante, motivare pe care Colegiul penal o consideră corectă și o însușește, ce este conform practicii CtEDO, hotărârea *Albert vs România* din 16.02.2010.

Colegiul penal statuează că în cadrul condițiilor suspendării, persoana inculpatului interesează sub raportul pericolozității sale, decurgând, în primul rând, din faptă și din împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, iar în al doilea rând, din persoana infractorului, care trebuie studiată pentru a se putea constata dacă acesta se poate corecta fără executarea pedepsei.

Totodată, Colegiul penal mai menționează că Curtea Europeană în jurisprudența sa, s-a pronunțat în favoarea folosirii măsurilor neprivative de libertate (*cauza Varga și alții vs. Ungaria*, hotărârea din 10 martie 2015, § 104; *cauza Norbert Sikorski v. Polonia*, hotărârea din 22 octombrie 2009, §158), statuând că trebuie să se ia în considerare

alternativele disponibile detenției, și nu aplicarea automată a pedepsei închisorii (cauza *Kyprianou v. Cipru*, hotărârea din 15 decembrie 2005, §108).

6. Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel expuse în decizia sa lipsesc, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezenta erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat decizia atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2021, în cauza penală în privința inculpatului *Berzan Sergiu xxx*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 29 aprilie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie